

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Vocatio debet esse à Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

positivè nullum ei statum, maximè verò nullam Religionem dissuadeat.

Conetur is ejus motiva discernere, an à DEO, an ab amore proprio, vel dæmone sint profecta? réque diu coram DEO consideratâ suum ei consilium aperiat, memor: quòd hanc animam, quam DEUS ejus curæ tradidit, etiam ab eodem sit repetiturus.

Si omnibus perpensis judicet vocationem esse à DEO, eligatur dies, quâ deliberans conclusionem à se factam DEO offerat, proque ejus executione gratias petat.

Directoris erit hunc contra tentationes armare, ac ad statum electum per exercitationes illi proprias eum sensim disponere. Religiosum statum ingressuro ejus difficultates explicandæ; suadendæ tales corporis mortificationes, quæ illi statui præscriptæ sunt, ne nova deinde omnia videantur.

Vocatio debet esse à DEO.

Quis hominum intelligere potest viam suam?
Prov. 20.

DEUS absquere, qui hæc legis, ab æterno felicissimus, omnem omnino perfectionem & beatitudinem in se

se complectens, non suo commodo, sed ex pura sua bonitate, & in te amore creavit te, & ideo te creavit, ut ad coelum pervenires, *Ille vult omnes salvos fieri. 1. Tim. 2.* Hoc, quantum ex parte sua est, intendit quidem efficaciter, sub conditione tamen: si homo eum vitæ statum, quem ipse unicuique ad salutem designavit, elegerit; si secus faciat, optima hæc DEI voluntas & designatio non adimplebitur, sed qui creatus erat, ut salvus fiat, ille heu! æternum interibit. Vide, mi Parthenophile! quanti, quàmque solliciti plenum momenti negotium sit vitæ status electio? tanti nempe, quanti est æterna salus animæ.

2. Quis verò ille status sit, quem DEUS unicuique constituit, in quo salvandus certò sit, nemo hominum assequi potest, sed est arcanum DEO reservatum. Ad DEUM non venit sine DEO. Vocatio res maxima pendet à Maximo. Qui creavit te, ille tuæ salutis conditionem sibi reservavit. *Domini est dirigere gressum. Proverb. 16.* Ille nempe Dominus est, nos vilissimæ creaturæ, in cujus manibus sortes nostræ. Ille Dominus qui operatur

omn-

omnia in omnibus, dividens singulis prout vult. 1. Cor. 12. Cogitationes & providentiæ nostræ timidæ sunt & erroribus innumeris obnoxia, sola illa mens omniscia novit, quis tibi status expediat ad salutem, vide quò spes, quo preces dirigendæ?

3. Ex tanta hominum multitudine, quos omnes DEUS creavit, ut salvi fiant, pauci salvantur: quia multi DEO non consulto, contra ejus intentionem hunc vel illum statum temerè, absque consilio, cœcè ingrediuntur, *est nempe via, quæ homini videtur bona, finis autem ejus ducit ad interitum*, Matth. 7 Nisi DEUS sit Vocationis tuæ fundamentum, & origo, malè illa cedit. Nihil suâ basi stat firmitus. Qui hac in re hominem, aut humanum aliquid attendit, DEUM inhonorat, sibi pessime consultit. Peribit totum, quidquid ex DEO non est ortum. Non mirare jam cur tot, sed seri, sint hominum gemitus se errâsse lamentantium; ne horum aliquando numerum augeas, supplex à DEO lumen pete, sed ita, *ut hodie, si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.* Is. 49.

4. DEUS Creator noster est ; nos factura manuum ejus. Ille Dominus, nos servi, & quidem necessariò, & essentialiter tales, cui quidquid sumus & habemus, ex integro debemus. In hujus proinde tam magni Domini nostri arbitrio positum est, ut de nobis, quidquid ei placitum fuerit, constituat, faciatque nos sive vas in honorem, sive vas in contumeliam. Servi munus est sui Domini nutum expectare, hujus voluntatem ad amussim adimplere. Vide, mi Parthenophile! quæ vocationis tuæ dioptra sit & regula, nempe DEI tui voluntas ; quantum ab hac recedis, tantum erras. Ora: *Fiat voluntas tua sicut in cælo, & in terra.*

5. Ignotum DEUS nobis illum statum & conditionem esse voluit, sub qua unumquemque nostrum salvare decreverit, ut ejus dominium semper agnosceremus, ac *salutem* nostram in *timore & tremore operaremur*. Phil. 2. Rogari vult magnus hic Dominus, ut suam nobis voluntatem aperiat ; vult conatum nostrum piumque studium, quo ad agnoscendam ejus voluntatem feramur, experiri ; vult, ut cum Pro-
phe-

pheta clameinus : *Loquere Domine : quia audit servus tuus ; vult , ut gloriari possimus ? Dominus solus Dux meus fuit. Deut. 12. Hæc illa est polaris stella quam in hoc procelloso vitæ mari fluctuantes si respiciant , securè ad portum felicitis æternitatis cursum promovent. Huc oculos, huc preces, huc conatus tuos & spes Parthenophile ! nullus enim tutè sibi sumit honorem, vel statum, sed qui vocatur à DEO Heb. 5.*

6. Qui hanc circa se DEI voluntatem scire optat , innocens vivat , nam *DEUS peccatores non audit. Luc. 18.* quis prudenter à DEO lumen , ac donum vocationis sperare possit , si ejus offensam non curet ? Optima ad DEI voluntatem intelligendam via est ; vita immaculata ; per hanc qui se filium DEI constituit , hujus DEUS indubitatè curam geret ; eamque majorem , quàm Pater ullus aut Mater Unigeniti sui curam gerere possit. Tali non obscure vocationem intimabit ; diriget vias ejus. *Iustum enim deduxit Dominus per vias rectas , & ostendit ei Regnum DEI. Qui vitam ducit innocentem , nihil dubitet , quin divinam*

circa se agniturus sit voluntatem. Ut in charta necdum sordidata, vel rafa facilius est scribere, ita in corde nullis adhuc gravioris delicti sordibus inquinato promptius Spiritus Sanctus sensa sua inscribere consuevit.

7. Ut vocatio à DEO petenda, & expetenda est, ita motivum, quo deliberantis animus huc vel illuc flecti debeat, DEUS esse debet. Creatus est homo propter DEUM; ut non erret, pariter vocari debet à DEO, id est ad DEUM tendere propter DEUM. *Omnia enim propter semetipsum operatus est Dominus.* Vocatio tua sit instar stellæ illius, quæ tres Reges ad DEUM deduxit. Consulere alios poteris, uti & Magi fecere Jerosolymis; id tamen quò tendis, & quod per vocationem obtinere anhelas, DEUS sit. Heu quàm procul, quàm toto cœlo errat, qui huc non tendit. Fatuos ignes sectatur, quisquis causas attendit temporales, in avia & devia seducetur. Vacillabit, quod in immobili non est fundatum; ad tempus afficere animum humanæ considerationes poterunt, satiare non poterunt. Anima tua æterna cum sit, nisi æternis nitatur causis, quietem non inve-

inve.

inveniet; ad centrum suum quod DEUS est, anhelare debet, ut ei bene sit, Vide Parthenophile! ita cautè procede, ne gemere serò cogaris: *Ergo erravimus à via veritatis.* Sap. 5. Frustra laboramus, pacem in nullo statu inveniemus, nisi DEUM quæramus; *inquitum est cor nostrum*, expertus didicit Augustinus: *nisi requiescat in te*, imò non solum pacem animi non inveniemus, sed cruces innumeras, perpetuam amaritudinem, id est, infernum ante infernum experiemur, ex quo quia sæpe nulla, nisi per mortem, redemptio, quàm misera, & infelix ejusmodi vita sit, facilius cogitare possumus, quàm satis agnoscere. *Perditio tua ex te Israël, ex me tantummodo salvatio tua*, Os. 13. Ne hoc tu audire cogaris. DEUM quære propter DEUM; & dic cum S. Ignatio:

Affectus.

Suscipe Domine universam meam libertatem. Accipe memoriam, intellectum, atque voluntatem omnem. Quidquid habeo vel possideo, mihi largitus es; id tibi totum restituo, & tuæ prorsus trado voluntati gubernandum.

Amorem tui solum cum gratia tua, vocationem meam manifestante, mihi dones, & dives sum satis, nec quidquam ultrà posco. Avarus sim, si tu, mi DEUS! mihi non sufficis. Quidquid quæro, aut desidero, tu solus es, DEUS meus mihi omnia! modò te illuminante sciam, quid placitum sit ante te. Domine, quid me vis facere? Coecus ego sum, da Domine! ut videam.

Indifferentia est deliberanti
necessaria.

*Omniem sollicitudinem vestram projicientes
in eum, quia ipsi cura est de vobis.
1. Pet. 5.*

I. **C**ùm sicut salus æterna, sic & vocatio nostra à DEI nutu & arbitrio pendeat, hoc ut certiùs assequamur, necesse omninò est, ut deliberantis voluntas nullam in partem inclinata, sit prorsus indifferens, & bilancis instar neque ad unam, neque ad alteram partem plus propendeat, ad id eligendum & exequendum parata, quidquid intellexerit DEUM velle. Qui seu persuasione veteri, seu inclinatione suâ, seu parentum imperio jam determinatus esset, is tentare potius DEUM, quàm